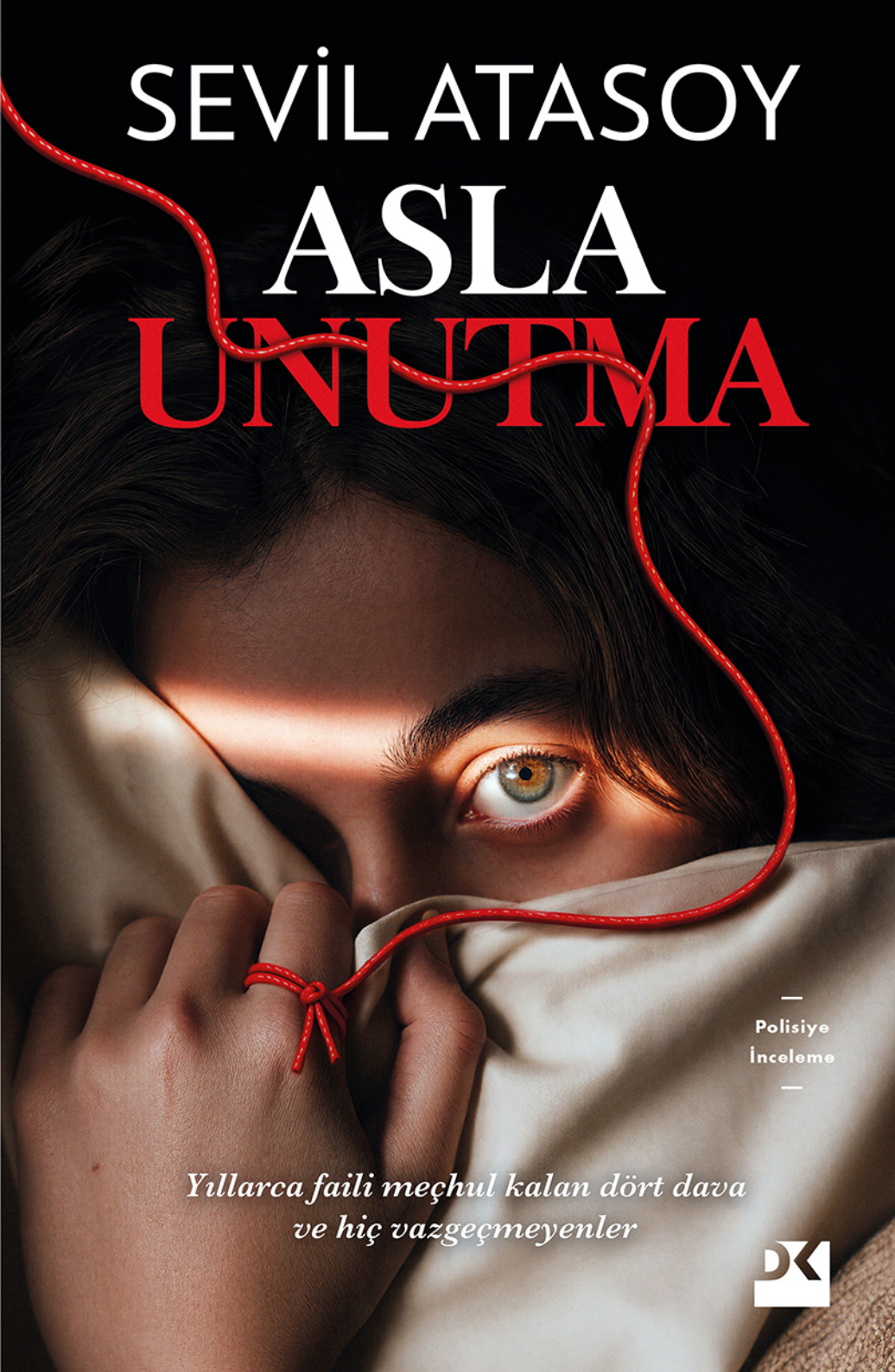

SEVİL ATASOY
ASLA
UNUTMA
Polisiye
İnceleme
Yıllarca faili meçhul kalan dört dava
ve hiç vazgeçmeyenler

Prof. Dr. Sevil Atasoy, Alman Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Kimya Fakültesi'nin ardından İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde biyokimya uzmanı, doktoru, doçent ve profesörü oldu.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı'ndaki öğretim üyeliğinin yanı sıra, 1980-1993 arasında Adalet Bakanlığı Adli Tıp Kurumu Kimyasal Tahliller İhtisas Dairesi Başkanlığını, İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü'nün 1987-2005 yılları arasında Müdürlüğünü yürüttü; biyokimya, kriminalistik ve kriminolojinin farklı alanlarında lisans, yüksek lisans ve doktora dersleri verdi; tez danışmanlığı yaptı ve 2009'a kadar İstanbul Üniversitesi'ndeki öğretim üyeliğini sürdürdü.

Halen İstanbul Üsküdar Üniversitesi'nde rektör yardımcılığı, Adli Bilimler lisans bölüm başkanlığı, Adli Bilimler ve Ceza Adaleti lisansüstü eğitimleri verilen Bağımlılık ve Adli Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü ile Şiddet ve Suçla Mücadele Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin yanı sıra Adli Tıp ve Adli Bilimler Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin müdürlüğünü yürütmektedir.

2005-2010 arasında Birleşmiş Milletler Uluslararası Uyuşturucu-Kontrol Kurulu (INCB) üyesi olan ve 2009-2010 dönem başkanlığını üstlenen Atasoy, Ekonomik ve Sosyal Konsey tarafından 2017-2022, 2022- 2027 ve 2027 - 2032 arasında görev yapmak üzere dört kez seçildi. Halen kurulun başkanlığını yürütmektedir.

Biyokimya, toksikoloji ve genetik alanında çok sayıda bilimsel yayını olan Sevil Atasoy, 2005-2009 arası, *Hürriyet* gazetesinde "Delil Avcısı" adlı sayfada haftalık adli bilim yazıları kaleme aldı, CNN Türk'te "Suç ve Delil", HaberTürk'te "Acayip İşler", NTV'de Prof. Dr. İlber Ortaylı ile birlikte "Gel Zaman Git Zaman" tartışma programlarını yaptı, Kanal D'de Okan Bayülgen ile birlikte sunduğu "Muhabbet Kralı" programı İsmail Cem En İyi Talkshow Programı Ödülü'nü kazandı. Yine Kanal D'de, "Kanıt" adlı yüz bölüm süren polisiye dizinin konsept sahibi ve hikâye danışmanlığı ile sunuculuğunu üstlendi. Ekim 2019'dan itibaren TLC Türkiye kanalında "Sevil Atasoy ile People Dergisi Araştırıyor" programında yorumcu olarak yer aldı.

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Labirent
Bu Ayak İzi Senin, Dr. Watson!
Karanlığa Yolculuk
Her Çikolata Yenmez
Yeraltındaki Melekler Yerüstündeki Şeytanlar
Acayip İşler
Züppe Kocanın Şarkıcı Karısı
Çürük Elmalar Masum Mahkûmlar
Cinayet Kokusu
Kusursuz Casus Yoktur

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

ASLA UNUTMA

Yazan: Sevil Atasoy
Editör: Hülya Balcı

Yayın hakları: © 2026 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Aralık 2026 / ISBN 978-625-5067-02-9
Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Selin Atasoy
Kapak uygulama: Nebil Kızıltan
Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın
Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL
Tel: (212) 515 49 47
Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL
Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16
www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Asla Unutma

Sevil Atasoy

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Doğan Kitap

"İnsanlar bazen insanın 'hayvanca' zulmünden söz ederler, ancak bu, hayvanlara karşı son derece haksız ve aşağılayıcı bir ifadedir; zira hiçbir hayvan, insan kadar, o kadar ustaca ve sanatsal bir şekilde zalim olamaz."

— Fyodor Dostoevsky, *Karamazov Kardeşler* (1880)

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

İçindekiler

Önsöz 15

Karanlıkta Fısıldayan Adam 19
Sırttaki tabaklar 19
Beyaz olan şort değil 21
Korku önce camdan girdi 23
Sessiz telefonlar 26
Tık. Tık. Tık. 27
Aynı masanın iki ucu 30
Dikkatli bir iş, sabırlı bir iş 31
Artık bir imzası var 33
Çin işi elmas düğümler 35
Oğlumu nereye götürdün? 37
Hep bir adım önde 39
Cesaretin bedeli 40
Dumanla satranç 41
Hayalet için kurulan ekip 44
Dosyaların ağırlığı 46
Dedektifin çatısındaki gölge 47
Gazetede yayımlanırsa 48
Gazeteciler ve yüzü olmayan adam 50
Çatıları yalayan ışıklar 52
Kriminal profilciler iş başında 53
Haritanın başında 56
Haritada kırmızı iğneler 56
Hiçbir şey 58
Öldürmeye mi başladı? 60
Güneylileri uyarmalı 63

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

Sorun tahminlerden büyük 64
Durmayacak, yakalayın! 65
Kaçmadı, adres değiştirdi 66
Güneydeki gölge 68
Panodaki elli bir kart 69
Goleta'da kalan izler 71
Tahtadaki eksik adam 73
Tutuklanan yanlış adamlar 76
Elmas düğüm 77
Neden gitti? 79
Hayalet sustuğunda 80
Bahçedeki kulübe 83
Seri katillere meraklı bir toksikolog 84
Unutamayanlar 86
Oynadığımız zamanları hatırla 88
Kadınların sesi olmak isteyen yazar 91
Paul'ün içindeki karanlık 94
Emekliliğe doğru 98
Tanrı otopsi salonundaydı 99
Bir mucize daha 100
Son gece 101
Kamburu çıkmış ihtiyar adam 102
Çöpteki kâğıt mendil 103
"Fırında rosto var" 106
"Hepsini ben öldürdüm" 107
Yüzü olan hayalet 109
"Bana bak DeAngelo" 110
"Bonnie'den bana ne?" 112
"Hepinizden özür dilerim" 113
Kapıyı kilitlemeye gerek yok 115

Yeşil Bisiklet 119
Sıradan bir salı 119
Sütlü pirinçli aşı ocağa koy 120
Bir köpek sesi 121

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Sekize sekiz kala 122
İlk çember 123
Stajyer 124
Duvara dayalı sandalye 126
Üç ayrı kan 127
Yürüyen adam 129
Genç erkekler şehri 130
Reddedenler 131
Dördüncü ihtimal 132
Bir çocuğu kim öldürmek ister? 136
Lübnan usulü bir intikam 137
Benzin istasyonlarında satılan bir bere 139
Şehir ihbar ediyor 140
Bin üç yüz oğul 141
Dul adamın mutfağı 142
Aranan adam değil, kuzenleriydi 144
Onu yakalayan aile 145
Yöntem nasıl işliyor? 146
İsveç'te yasaya aykırı 148
Hırvatistan'a kadar izlenen adam 150
Onu ara 151
Önce şurayı imzala 152
Batağa saplanan yol 153
Delik deşik bir profil 154
Bir saatte iki Alman 155
Ahnenpass 156
Haritadaki boşluk 156
Daha iyi bir profil 158
Östergötland, Östergötland, Östergötland 159
İki yüzyıl 160
Bir tüpe tükürük 161
İki kardeşten biri 162
Muhabir 164
Kendi kuzeninin oğlu 165
Soyadı onundu 166

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Hangi kardeş? 167
Kapıdaki kibrit 168
Artı bir 170
Pantolonunu ters giymişti 171
"Avukata ihtiyacım var mı?" 172
"Sanırım artık olmayacak" 173
Hayır. Asla. 175
"Hâlâ suçluyum." 177
Neden iki kişi? 178
Hiç bakmamıştı 180
Otizm bir akıl hastalığı mı? 182
Onunla ilk kez karşılaştıkları gün 184
Bir isim bulundu, ama bir "neden" bulunamadı 186
Geri dönen soru 188
Laiş 190
Kendi evindeki soyağacı 191
Yöntem dünyaya yayılıyor 192
Sır 193
Bisiklet 194

Frizya'da Bir Çayır 197
Kraliçe Gecesi 197
Arama 201
Çayır 204
Kara haber 209
Marianne kimdi? 213
Çimendeki kan 217
Anlamsız şiddet 221
Söylenti 224
Sığınmacı Merkezi 227
Ali H. 231
İstanbul 234
Kollum'daki isyan 237
Işık görmemizi sağlar 239
Sevgili 241

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

İlk toplu tarama 245
Yakınlardaki beyaz tenli adam 248
On iki masum adam 252
Faili meçhuller 255
Muhabirin seferberliği 257
Baba 260
Babanın fikri 262
Yasa değişiyor 269
Sekiz bin mektup 272
Eşleşme 274
Aldwâld 275
Duruşma 277
Komplo teorileri 279
Sonsöz – Kanın ardında kalanlar 281
Tarlaya veda 284
Jan Verkaik hakkında 285
Yazarın notu 286

Betonun Altındaki Kız Kardeş 289
Kırıcı 289
Geçmişe dönüş 293
Hata 296
Başına böyle şeyler gelen kadınlar 300
Evden arabaya 304
Yanlış kapı 307
Mahalleye ait olanlar 310
Açmasına izin verilmeyen pencere 314
Klasörü kapat 317
Nöbet mi, yas mı? 320
Yirmi ikinci isim 323
Çalışmasına izin verilen dava 327
Onu yakaladıkları yıl 331
Hem açık hem kapalı 336
Önünde duracak bir yer 341
"Onu bul Wolfgang" 343

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Hak edilmiş bir dinlenme 345
Pastane masasında dört adam 349
Yanlış soru 354
"Bana daha fazlasını getirin" 358
Bir mezar değil, bir belge 362
Daha kolay bir cevap 364
"Haklıydın" 367
"Bana bir kanıt getirin" 371
Gözden kaçırdıkları o yegâne şey 375
En yüksek olasılık 379
"Zemin sizin" 382
"İşte buradasın" 385
Dosyaya girmiş bir paragraf 388
İşte burası 389
Bahçe 391
Gerçek cevap 394

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Önsöz

Bu kitaptaki dört öykünün ortak bir yanı var. Hepsi gerçek. Tıpkı daha önce yazdığım bütün suç öykülerinde olduğu gibi. Ama onları birbirine bağlayan sadece gerçek olmaları değil. Bu davalar yıllarca çözülemedi. Kimi yıllarca, kimi on yıllarca bekledi. Dosyalar sarardı. İsimler unutuldu. Soruşturmayı yürütenler değişti, emekli oldu, öldü. Çocuklar büyüdü. Anne babalar yaşlandı. Evler boşaldı. Sokaklar, yüzler değişti. Ancak bazıları yaşananları unutmadı.

Biri öldürüldüğünde sadece bir hayat sona ermez. O ölümün ağırlığı, başka hayatların içine yerleşir. Bir annenin her sabah uyandığında ilk hatırladığı şeye, bir kardeşin yıllarca açamadığı bir kutuya, bir babanın yanından geçemediği bir sokağa, evine dönmeyen bir çocuğun kapının yanında bıraktığı ayakkabılara dönüşür ve bekler.

Dünya ise çabuk unutur. Bir cinayeti gazete manşetlerinden iç sayfalara, iç sayfalardan arşive taşımaya birkaç hafta yeter. Ama bir masanın başında oturup her sabah aynı boş sandalyeye bakan, raftaki faili meçhul klasörün sırtındaki sayıyı gören polis için o gün hiç bitmez.

Bu dört davadan hiçbiri bir itirafla çözülmedi. Hiçbiri yıllar sonra ortaya çıkan bir görgü tanığının "Ben gördüm" demesiyle kapanmadı. Hiçbirinin sonunda, bütün parçaları bir anda birleştiren o efsanevi dedektif sezgisi yoktu. Son sözü söyleyen, sessiz bir

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

tanıktı. Bir insanın farkına varmadan ardında bıraktığı bir tükürük damlası. Bir saç teli. Kurumuş bir kan lekesi. Yıllarca bir zarfın, bir kutunun, bir buzdolabının rafında konuşacağı günü sabırla bekleyen bir tanık. Bazen bir suçun aydınlatılması için gereken tek şey, bilimin onu konuşturabilecek kadar ilerlemesidir.

Ama bu bir bilim kitabı değil. Çünkü bu davaların asıl hikâyesinin laboratuvarlarda yaşandığını düşünmüyorum. Asıl hikâye, laboratuvar tezgâhlarının çok uzağında, dosyaların açık kaldığı bütün o yıllar boyunca insanların hayatlarında yaşandı. Mutfak masalarında. Boş yatak odalarında. Çalmayan telefonların yanında. Bir gün birinin gelip "Artık biliyoruz" demesini bekleyen insanların sessizliğinde.

Bir adli bilimci için belki de en büyük tehlike burada başlıyor. İnsanı bir örneğe, olay yerini bir krokiye, kurbanı bir dosya numarasına, katilin bulunmasını da bilimsel bir zafere indirgemek. İşte bu yüzden, öyküleri yazarken son sözü, daha önce yazdıklarımdan farklı olarak, bilime değil insana bırakmak istedim.

Öykülerde yer alan isimler, tarihler, kanıtlar ve mahkeme kararları belgelere dayanıyor. Ne var ki belgelerin sustuğu yerler de var. Kapalı kapıların arkasında söylenen cümleleri hiçbir tutanak kaydetmez. Bir annenin telefonu kapattıktan sonra ne kadar süre sessizce oturduğunu, bir polisin yıllar sonra eski bir dosyanın kapağını açarken ne düşündüğünü, bir kardeşin yıllarca aradığı insanın kalıntıları karşısında önce hangi sözü söylediğini bilmiyoruz. Bu sessizliklerin bulunduğu yerde, daha önce hiç yapmadığım ölçüde, sorumlulukla hayal etmeye çalıştım.

Diyaloglar yeniden canlandırmadır. Söylenmiş olması en muhtemel sözlerin ruhuna sadık kalmaya gayret ettim. Daha düzgün, daha çarpıcı, daha heyecanlı bir hikâye ile belgelenmiş bir olgu arasında seçim yapmam gerektiğinde, her seferinde olguyu seçtim. Adli bilimlerin mucizeleri saymakla bitmez. Bu öyküleri mucizeleri anlatmak için yazmadım.

Bir gece bisikletiyle evine dönmeye çalışan on altı yaşındaki bir kız için.

Bir sabah okuluna yürüyen sekiz yaşındaki bir çocuk için.

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

Sırtına tabaklar dizilen, kımıldarsa öldürüleceği söylenen adam için.

Yirmi sekiz yıl boyunca bulunmayı bekleyen kız kardeş için yazdım.

Bir de geride kalanlar için. Üzerinden ne kadar zaman geçerse geçsin, gerçeğin hâlâ bulunmaya değer olduğuna inananlar için.

İşte bu kitap o direnişin kitabıdır. Asla unutma dememin nedeni de budur.

Sevil Atasoy
İstanbul, 2026

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Karanlıkta Fısıldayan Adam

Gerçek olaylardan esinlenilmiştir.

"O dönemde herkes korku içindeydi. Av tüfeğiyle uyuyanlar vardı. Köpek alanlar vardı. Sanırım çilingirlerin işi de çığırından çıkmıştı çünkü herkes kapılarının kilitlerini değiştiriyordu."

FBI Özel Ajanı Marcus Knutson

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

Sırttaki tabaklar

Devriye polisi yatak odasının kapısında durdu. Yirmi sekiz yıllık meslek hayatında çok şey görmüştü. Kan lekelerini, bağlanmış insanları, kesilmiş telefon kablolarını. Ama bunu görmemişti.

Genç bir adam yerde yatıyordu, yüzükoyun. Elleri arkadan bağlıydı. Ayakları da bağlıydı. Sırtının üzerinde tabaklar vardı. Üst üste dizilmişlerdi. En üstte bir tencere kapağı, kapağın üstünde bir tuzluk.

Adam başını kaldırmadan konuştu. "Lütfen düşürmeyin."

Memurun arkasındaki ikinci polis içeri baktı. "Bu da nesi?"

Kadın yatağın kenarında oturuyordu. Battaniyeye sarılmıştı. Yirmili yaşlarının sonlarındaydı. "Tabaklar düşerse geri gelip onu öldüreceğini söyledi" dedi.

Sesinde hiçbir şey yoktu. Ne korku ne hüzün. Bu durum memurun hoşuna gitmedi.

Adam her nefes aldığında tencere kapağı titriyordu. Tuzluk kaymaya başladı.

"Kımıldama" dedi memur.

"Kımıldamıyorum."

İçeri girdi. Zemin gıcırdadı. Eğildi ve tuzluğu aldı. Sonra kapağı. Sonra tabakları, tek tek.

Adam ağlamaya başladı. Memur doğruldu ve telsizine uzandı. Az sonra Sacramento'dan bir dedektif yola çıkmıştı bile.

1977 sonbaharıydı. Stockton polisi Sacramento Şerif Teşkilatı'nı aradı. Benzer saldırıları daha önce bir dedektif soruşturmuştu. Adı Richard Shelby'ydi. Herkes ona Dick derdi.

Dick kırk dakika sonra aracını Meadow Avenue 1600'deki evin önüne çekti. İçerisi aydınlıktı. Fazla aydınlık. Devriye ekipleri bütün lambaları yakmış, olay yeri inceleme bütün perdeleri açmıştı. Gün ışığı gece olanları silebilirmiş gibi.

Dick yatak odasının kapısında durdu. Tabaklar, tencere kapağı ve tuzluk şifonyerin üstünde duruyordu. Her biri ayrı bir delil torbasında. Sıradan mutfak eşyaları.

"İlk fotoğrafları görmek istiyorum" dedi. "Hiçbir şeyin yeri değiştirilmeden önce çekilenleri."

Bir memur dosyayı uzattı. Dick fotoğrafları tek tek çevirdi. Dağılmış çekmeceler. İpler. Sırtında tabaklarla yüzükoyun yatan genç adam.

Düğümleri tanıdı. Elmas düğümü. Daha önce defalarca görmüştü. Tabakları da tanıyordu. Tuzluğu tanımıyordu. Tuzluk yeniydi.

Bir fotoğrafta kadın yatağın kenarında oturuyordu, omuzlarında bir battaniye. El fenerinin ışığı yüzüne vurmuştu. Ağlamıyordu. Sadece bakıyordu. Dick bu bakışı tanıyordu ve hiç sevmezdi.

Dosyanın üstünde iki isim vardı. Bob Hardwick, avukat. Gay Hardwick, pazarlama müdürü. İkisi de yirmili yaşlarının sonundaydı. Evi yeni almışlardı, kutuların yarısı hâlâ açılmamıştı.

Dick mutfağa baktı, sonra arka kapıya, sonra pencereye. Saldırgan evin içinde rahattı. Nerede ne olduğunu biliyordu.

Buraya ilk kez o gece girmemişti.

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

Beyaz olan şort değil

Carol Daly olay yerine geldi. Dick'le koridora çıktılar.

"Bunu daha önce de görmüştük, değil mi?"

Dick başını salladı. "Gördüm. Ama tuzluk görmemiştim."

"Bu saçmalığı neden yapıyor?"

Dick adamın yattığı halıya baktı. "Kadın diyor ki, adam tabakları üst üste dizmiş. Sonuncusunu koyunca geri çekilmiş. Birkaç saniye sadece izlemiş."

"Nasıl yani?"

"Tabakları bekçi gibi kullanmış. Düşerlerse adamı öldürecekmiş."

Carol delil torbalarına baktı. "Sadistçe."

"Sadistçe" dedi Dick. "Ama zekice de. Bunu yine yapacak."

Dick mutfakta kadınla konuştu. Acele ettirmedi.

"Saldırganın üzerinde ne vardı?"

Kadın ona baktı. "Kafasında mı?"

"Kafasında."

"Kar maskesi. Eldiven. Kareli gömlek."

"Başka?"

Gözlerini kaçırdı. "Altı çıplaktı."

Dick bekledi.

"Belden aşağısı mı?"

Kadın başını salladı. "Organı küçüktü."

Dick bunu deftere yazdı. Altını iki kez çizdi.

Dışarıda tanık aradılar. Polis şeridinin arkasında, sabahlıklı bir kadın kollarını kavuşturmuş bekliyordu.

"Yan komşuyum" dedi. "Gördüm. Onu koşarken gördüm."

"Ne zaman?"

"Siz gelmeden önce. Polis çağrıldıktan sonra."

"Ne gördünüz?"

DOĞAN KİTAP ÖRNEKTİR

Fotoğraf: Tamer Hartevioğlu

"...Bu bir bilim kitabı değil. Çünkü bu davaların asıl hikâyesinin laboratuvarlarda yaşandığını düşünmüyorum. Asıl hikâye, laboratuvar tezgâhlarının çok uzağında, dosyaların açık kaldığı bütün o yıllar boyunca insanların hayatlarında yaşandı. Mutfak masalarında. Boş yatak odalarında. Çalmayan telefonların yanında. Bir gün birinin gelip 'Artık biliyoruz' demesini bekleyen insanların sessizliğinde."

45 yıl. 28 yıl. 16 yıl. 13 yıl.
Kaliforniya'da evlere geceleri giren, kurbanlarına karanlıkta fısıldayan bir adam.
İsveç'te okula giderken öldürülen sekiz yaşında bir çocuk ile bir öğretmen.
Hollanda'da bir şenlik gecesinden eve dönemeyen genç bir kız.
Almanya'da bir sabah ortadan kaybolan bir kadın ve onu aramaktan hiç vazgeçmeyen polis ağabeyi.

Dört dava, dört ülke. Katiller toplam 102 yıl boyunca aramızda özgürce yaşadı. Bu kayıpların unutulacağını sandılar.
Ama birileri unutmadı...

Dünyaca ünlü adli bilimler uzmanı ve kriminolog Prof. Dr. Sevil Atasoy, katillerin onlarca yıl nasıl saklanabildiğini ve bilimin onları sonunda nasıl yakaladığını anlatıyor. *Asla Unutma* gerçek olaylarla kurguyu ustalıkla bir araya getiriyor.

QR kodu okutunuz

Dijital fiyat etiketi

ISBN 978-625-5067-02-9

Sertifika no: 44919

9 786255 067029

Doğan Kitap